'Als kind wist ik al: IK HOOR HIER'

Aan de rand van het bos in Breda woont astroloog en tarotkaartlezer Marie-Louise Camps (52) met haar man Pascal (50), hun kinderen Jip (15), Poppi (14) en hun kippen en konijnen. 's Nachts hoor je hier de uilen. Voor Marie-Louise is het de perfecte plek om de kaart te leggen.

TEKST GIJSJE VAN BENTUM FOTOGRAFIE BRENDA VAN LEEUWEN
VISAGIE NICOLETTE BRONDSTED

Frisse duik
Als de tarot- en astrologiepraktijk van Marie-Louise gesloten is en het een beetje lekker weer is, eet het gezin het liefst hier, op de veranda van de praktijk, aan het zwembad. Over twee weken is het zover, dan wordt het zwembad op temperatuur gebracht en kan de eerste duik van het seizoen genomen worden

Op de superdiepe bank die stylist Jean-Philippe op de kop heeft getikt past het hele gezin languit

Full moon party! Poppi snijdt de taart aan die Marie-Louise speciaal door de traiteur heeft laten maken voor volle maan – altijd reden voor een feestje

'We woonden in hartje Ginneken, Breda. Heel gezellig. Ik hoefde niet zo nodig weg, maar ons knusse huis werd te klein. Vrijheid, ruimte en onafhankelijkheid: dat zijn de thema's die wij als gezin hoog in het vaandel hebben en dat was het vertrekpunt in onze zoektocht naar een nieuw thuis.

In 2014 kochten we dit huis aan het bos. Aan de buitenkant was het hartstikke mooi en straalde het rust uit, maar aan de binnenkant was er weinig over van het oorspronkelijk ontwerp: de voordeur was verplaatst, het trapgat zat op een andere plek waardoor er weinig lichtinval was. Het voelde ook niet fijn, de energie was verkeerd. Het stond al jaren te koop. Ik dacht: dat gaan we niet doen. Maar een jaar later stond het nog steeds te koop, en toen kon ik er langzaam doorheen kijken. Bewoonbaar was het toen inmiddels écht niet meer. Ik ben een hele dag in de tuin gaan zitten om te kijken of het goed voelde – dat deed het. Het was een go.'

NO STRESS

'Ik heb genoten van de verbouwing, die ik voor een groot deel op me genomen heb. Pascal is van de planning, die vindt het heerlijk om de voortgang te bewaken. Ik liep lekker met de aannemer door het huis. Mijn broer begeleidde de bouw. Alles moest vernieuwd worden, van de leidingen tot en met de balken.

Om kosten te besparen hebben we de aanbouwkeuken zelf ontworpen. Zes bij twaalf meter, vier meter hoge plafonds, dat leek ons een goed plan. Op de tekening zag het er mooi uit, maar toen stond die keuken daar… Een balzaal! Het bleek een onmogelijke klus om het gezellig te maken. Onze meubels klopten niet in de ruimte, we kregen het er niet warm gestookt, er was een storende echo. Groot is echt niet altijd beter, haha. Twee jaar lang hebben we van alles geprobeerd met gordijnen. Niets hielp.'

TUIN SUR TUIN

'Toeval bestaat niet, of misschien wel, hoe het ook zij: in Antwerpen had ik een heel tof boek gezien van interieurontwerper Jean-Philippe Demeyer. Je moet ervan houden; het is out of the box en heel gewaagd. Pascal zei: "Waarom mail je hem niet even? Misschien heeft hij een oplossing voor de leefkeuken." Zo gezegd, zo gedaan, Jean-Philippe kwam.

Weer ging alles op de schop. Het idee was om meer verbinding met de tuin te maken. De keuken moest ook groen, want dan zat je meteen "in de tuin".' Het is prachtig geworden, het was meteen al mijn lievelingsplek met al dat licht en nu was het eindelijk warm en was het geluid goed. Maar ineens klopte de rest van het huis niet meer en zaten we alleen nog maar in de keuken. We besloten de tv-kamer en salon ook aan te pakken in de stijl van de keuken.'

SCHOT IN DE ROOS

'Voor de voorkamer is de inspiratie uit Schotland gekomen. We kozen voor een behang met Schotse distel, de nationale bloem van het land. Er staat een sofa uit 1800, bekleed met een ruit. Hier moet je vooral veel whisky drinken bij het kleine ronde open haardje. ▶

Enthousiaste plant
Pascal wilde eigenlijk niet zo veel groen in huis, maar de planten hadden een ander plan. De imposante strelizia in de kleurrijke rieten mand is een enthousiaste 2,5 meter hoog geworden, en staat in de tv-kamer

Linkerpagina
Het lijkt een schrootjeswand maar het is een twaalf meter lange kast die Marie-Louise zelf heeft ontworpen. De deurtjes zijn in een bamboemotief geschilderd. In het nisje, waar nu de schemerlamp staat, zaten de kinderen toen ze nog klein waren graag

Deze pagina
De Schotse kamer met een lekker extravagant gordijn en behang met distels

‘Voor de strakke metalen deuren hangen gordijntjes. Beetje Belgisch, dat vind ik gezellig’

Rechterpagina
Iedere avond maakt Marie-Louise van het keukeneiland een lopend buffet. Hier schep je je bord op om het mee te nemen naar de knusse eettafel. Als Pascal een paar dagen weg is geweest voor werk, staat hier ook de zelfgebakken taart klaar – dat is familietraditie

‘Op de tekening zag het er mooi uit, maar toen stond die keuken daar... Een balzaal! Het bleek onmogelijk om het gezellig te maken’

Binnen bij de prachtige sterrenbeelden aan de muur of buiten met uitzicht op het zwembad: overal kun je neerploffen voor een bijzonder consult

‘De muren zijn beschilderd met alle dierenriemtekens. Zij geven soms antwoord op je vragen...’

In het Zevende Huis legt Marie-Louise de tarotkaart voor je en kijkt ze diep in de sterren. Een bijzondere ervaring, weet JAN. Na afloop krijg je de tekening mee van je persoonlijke horoscoop en een prachtig, door Marie-Louise gemaakt boekje van door haar verzameld papier (rechtsonder) waarin je je ervaringen en ingevingen noteert – want veel openbaart zich in de maanden erna. Magisch.

Rechterpagina
Jip en Poppi op de bank in het opkamertje, onder twee portretten gemaakt door Jasper Krabbé, die Marie-Louise kreeg voor haar vijftigste verjaardag. Royale blauw-wit geruite stoelen om een gezellige ronde tafel: dit is dé plek om te eten en te kletsen

‘We wilden een kippenhok, een konijnenhok, een zwembad. Mijn god, wat zijn we lang met de tuin bezig geweest’

Tv-kijken doen we in de tv-kamer, die grenst aan de keuken. Er is ook nog een leuk opkamertje, waarvan je prachtig op de tuin uitkijkt. Alle ruimtes kun je sluiten met stalen deuren, maar voor die strakke deuren hangen wel gordijntjes. Beetje Belgisch, want dat vind ik gezellig. Wat de ruimtes verder met elkaar verbindt: ze zijn allemaal bekleed met raffiabehang, ook de plafonds.’

BASIC NEEDS

‘De grond van de tuin was heel drassig, dus de tuin moest verhoogd worden en voorzien van héél veel groen voor de privacy. We wilden een kippenhok, een konijnenhok, dat soort basisdingen, en later hebben we een zwembad erin gelegd met een buitendouche, omkleedhok, veranda met open haard en een ruimte voor mijn praktijk, Het Zevende Huis. Mijn god, wat zijn we er lang mee bezig geweest.’

MEISJESDROOM

‘s Nachts hoor je hier uilen. De eerste nacht in dit huis ben ik uit bed gegaan om naar buiten te kijken. Het was zo mooi. Er komt zo’n rust uit dat bos. Je hebt echt het gevoel dat je helemaal alleen woont – maar dat is niet zo. Het huis is twee-onder-een-kap en ligt aan een populaire fietsroute naar de Galderse Meren, waar je heerlijk kunt zwemmen en surfen. De hockeyclub en de sprintvereniging zijn hier ook naast. Er fietsen kinderen voorbij en recreanten, de sfeer is heel actief. Als kind fietste ik ook altijd langs dit huis als ik ging zwemmen, niet wetende natuurlijk dat we hier ooit zouden gaan wonen. Ik was wel al jong vastberaden om ergens hier in de buurt te gaan wonen. Ik wist als kind al: ik hoor hier.’

SEES ALL, TELLS ALL

‘Sinds 2008 geef ik astrologie- en tarotconsulten. Via de inzichten uit astrologie en tarotkaarten help ik vrouwen op weg naar een betekenisvoller leven. Ik was voor mijn praktijk nog op zoek naar een geschikt huurpandje; ik gaf de consulten vanuit huis maar wilde toch een eigen werkplek. Ondertussen hadden we het verwarmde tuinhuis gebouwd, met vloeren van gevlinderd beton en houten plafonds, een veranda met open haard en stalen deuren waardoor je de tuin kunt zien. We hadden er een chillplek van gemaakt, maar toen we twee weken noodgedwongen in deze ruimte moesten wonen omdat Jean-Philippe de keuken verbouwde, was ik verkocht. Het voelde er heerlijk. Dit was wat ik nodig had voor mijn praktijk Het Zevende Huis, hier wordt iedereen blij. De muren zijn door Pablo Piatti prachtig geschilderd met alle dierenriemtekens en zij geven soms zelfs antwoord op je vragen…’ ■

hetzevendehuis.nl